DOMSTOLENS DOM (FEMTE AFDELING)
AF 27. NOVEMBER 1984 [1]

Srl Bensider m.fl.
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

»Stål — produktionsattest og ledsagedokument«

Sag 50/84

Sammendrag

1. *Annullationssøgsmål — søgsmål til prøvelse af en generel EKSF-beslutning indgivet af et selskab under stiftelse — søgsmålsret — betingelser — status som juridisk person — bedømmelse efter national ret*
   (EKSF-traktaten, art. 33, stk. 2)

2. *Retspleje — realitetsbehandling — bedømmelse på grundlag af situationen på tidspunktet for stævningens indlevering — afhjælpning — betingelser*

1. Betingelsen for, at et selskab under stiftelse i medfør af EKSF-traktatens artikel 33, stk. 2, kan indgive annulationssøgsmål som virksomhed til efterprøvelse af en generel beslutning, er, at det har status som juridisk person, hvilket i sagens natur afgøres på grundlag af national ret.

2. Spørgsmålet om, hvorvidt en sag kan antages til realitetsbehandling, skal bedømmes på grundlag af den situation, der foreligger på tidspunktet for stævningens indlevering. Er betingelserne for at anlægge sag ikke opfyldt på dette tidspunkt, må sagen afvises, medmindre de opfyldes inden søgsmålsfristens udløb.

I sag 50/84

SRL BENSIDER, Roveredo in Piano (Italien),

SA SIPROTOLE, Neupre (Belgien),

1 — Processprog: Fransk.

SA VIELLEVOYE-INTERTOL, Alleur (Belgien),

SPRL HAIDON ET HUBIN, Tihange-lez-Huy (Belgien),

JEAN MORSA, Embourg-Chaudfontaine (Belgien),

SOCIÉTÉ COOPÉRATIVE DY METAL, Bruxelles,

SA CHARLEMETAL, Bruxelles,

ved advokat R. Swennen, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat J. Wagener, 10 A, boulevard de la Foire,

sagsøgere,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved dennes juridiske konsulent E. Lasnet, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos M. Beschel, Kommissionens juridiske tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

som på sit nuværende stadium vedrører spørgsmålet, om den af sagsøgerne i medfør af EKSF-traktatens artikel 33, stk. 2, anlagte sag kan antages til realitetsbehandling,

har

DOMSTOLEN (femte afdeling)

sammensat af afdelingsformanden O. Due, dommerne C. Kakouris, U. Everling, Y. Galmot og R. Joliet,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: fuldmægtig D. Louterman

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb samt parternes påstande, anbringender og argumenter kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb

1. Ved stævning indleveret til Domstolens justitskontor den 25. februar 1984 har seks belgiske virksomheder og en italiensk virksomhed (Srl Bensider), som alle er stålhandlende, nedlagt påstand om annullation af Kommissionens generelle beslutning nr. 3717/83/EKSF af 23. december 1983 om for jern- og stålvirksomheder og stålhandlende at indføre en produktionsattest og et ledsagedokument for leverancer af visse produkter (EFT L 373, s. 9). Denne beslutning blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 31. december 1983.

2. Ved begæring, indgivet til Domstolen den 8. marts 1984, har sagsøgerne endvidere anmodet om, at gennemførelsen af den anfægtede beslutning udsættes. Ved kendelse af 23. maj 1984 har Domstolens præsident afslået denne begæring.

3. Srl Bensider blev stiftet ved et notarialbekræftet dokument den 9. februar 1984, men blev først indført i handelsregisteret ved tribunale di Pordenone den 13. marts 1984. På generalforsamlingen den 4. april 1984 godkendte selskabet »alle de retshandler, selskabets eneadministrator havde indgået forud for godkendelsen og indførelsen i selskabsregisteret ved tribunale di Pordenone, herunder i særdeleshed selskabets beslutning om, ved stævning indleveret allerede den 25. februar 1984, at anlægge sag ved Domstolen i Luxembourg med det formål at opnå annullation af beslutning nr. 3717/83/EKSF ... og over samtlige forpligtelser som følge af de af eneadministratoren indgåede retshandler, som alle er blevet godkendt som værende gyldigt indgået«.

4. Ved begæring af 27. marts 1984 indgivet i medfør af artikel 91 i Domstolens procesreglement har Kommissionen rejst en formalitetsindsigelse. For de seks belgiske virksomheders vedkommende støttes denne formalitetsindsigeles på, at sagen er for sent anlagt, og for Srl Bensider's vedkommende på, at dette selskab ikke ved sagsanlægget havde den fornødne partshabilitet. Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— afvisning;

— sagsøgerne tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

5. Ved skriftligt indlæg af 4. maj 1984 har sagsøgerne, navnlig Srl Bensider, taget stilling til afvisningspåstanden og nedlagt følgende påstande:

— sagen antages til realitetsbehandling;

— Kommissionen opfordres til at fremsættes sine bemærkninger vedrørende realiteten.

6. Ved kendelse af 20. juni 1984 har Domstolen henvist sagen til femte afdeling til afgørelse af formalitetsspørgsmålet.

7. På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling vedrørende formalitetsindsigelsen uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes anbringender og argumenter vedrørende formalitetsspørgsmålet

1. *Kommissionen* har gjort gældende, at for så vidt angår de seks sagsøgere, som har hjemsted i Belgien, må sagen afvises som værende for sent anlagt.

2. I henhold til artikel 33, stk. 3, i EKSF-traktaten, jfr. procesreglementets artikler 80 og 81 samt artikel 1 i procesreglementets bilag II, udløb søgsmålsfristen for de seks belgiske sagsøgeres vedkommende efter Kommissionens opfattelse den 17. februar 1984.

3. Til støtte herfor anfører Kommissionen, at søgsmålsfristen ifølge Domstolens praksis er ufravigelig. Kommissionen henviser i den forbindelse til dommen af 9. februar 1984 i sag 284/82, Acciaierie e Ferriere Busseni SpA mod Kommissionen (Sml. 1984, s. 557) og konkluderer, at sagen bør afvises for så vidt angår de seks belgiske sagsøgere.

4. For så vidt angår Srl Bensider anfører Kommissionen, at sagen ikke er for sent anlagt, idet stævningen blev indleveret inden udløbet af den i EKSF-traktatens artikel 33 fastsatte søgsmålsfrist — iberegnet den forlængelse af procesfristen under hensyn til afstanden, som er foreskrevet i procesreglementets bilag II — men at den ikke desto mindre må afvises. På tidspunktet for stævningens indlevering den 25. februar 1984 (der endvidere var sidste dato før søgsmålsfristens udløb) var SRL Bensider nemlig endnu ikke indført i handelsregisteret og havde dermed ikke på dette tidspunkt status som juridisk person efter gældende italiensk ret og dermed heller ingen partshabilitet. Dette fremgår udtrykkeligt af den italienske civile retsplejelov, navnlig dennes artikler 2331 og 2475, hvori bestemmes, at et selskab først opnår status som juridisk person ved indførelsen i handelsregisteret.

5. *Sagsøgerne* har gjort gældende, at sagen ikke er for sent anlagt for så vidt angår de seks belgiske virksomheders vedkommende. Den er nemlig anlagt af selskaber, som alle udelukkende handler med stålprodukter af sekundakvalitet. Disse sagsøgere er følgeligt berettiget til at anlægge én og samme sag på grund af den konneksitet, ja uadskillelige forbindelse, der forener deres fælles søgsmål. For samtlige sagsøgeres vedkommende bør følgelig den længste procesfrist, forlænget under hensyn til afstanden, bringes i anvendelse, dvs. den procesfrist, der gjaldt for selskabet Bensider.

6. Desuden er det ikke korrekt, som det er blevet hævdet, at selskabet Bensider endnu ikke var oprettet den 25. februar 1984. Det fremgår nemlig af de ved Domstolen foreliggende aktstykker, at

selskabet blev stiftet ved et notarialbekræftet dokument af 9. februar 1984. For at erhverve status som juridisk person skulle selskabet imidlertid indføres i handelsregisteret, hvilket skete øjeblikkeligt. Det var udelukkende formaliteterne i forbindelse med indførelsen i registeret, der bevirkede, at selskabet først opnåede denne status den 13. marts.

7. I overensstemmelse med gældende praksis i Italien blev de retshandler, der var indgået af selskabets eneadministrator, før selskabet blev indført i handelsregisteret, godkendt på en efterfølgende generalforsamling den 4. april 1984. En sådan godkendelse har tilbagevirkende gyldighed. Følgelig havde selskabet partshabilitet fra den 9. februar 1984, dvs. datoen for selskabets stiftelse.

8. Sagsøgerne anfører endvidere, at Kommissionen under sagen ved Domstolen har påberåbt sig en intern regel i Italiensk ret, som hverken findes I EKSF-traktaten eller i Domstolens procesreglement. Visse lovgivninger, blandt andet den belgiske, gør partshabilitet betinget af en forudgående indførelse i handelsregisteret, men retsvirkningerne af, at denne formalitet er opfyldt, veksler fra det ene retssystem til det andet (annullation, efterfølgende godkendelse, etc.). I Domstolens procesreglement havde man kunnet vælge en af disse løsninger. Imidlertid er procesreglementet tavs på dette konkrete punkt. Heraf mener sagsøgerne at måtte udlede, at den bestemmelse, Kommissionen har påberåbt sig, udelukkende gælder ved retterne i Italien, men ikke ved De europæiske Fællesskabers Domstol.

9. Dette gælder ifølge sagsøgerne så meget desto mere som den anfægtede beslutning er egnet til at skade SRL Bensider, da selskabet er specialiseret i handelen med stålprodukter af sekundakvalitet.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 25. september 1984 er der afgivet mundtlige indlæg af sagsøgerne ved akvokat R. Swennen og af Kommissionen ved E. Lasnet.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 23. oktober 1984.

Præmisser

1 Ved stævning indleveret til Domstolens justitskontor den 25. februar 1984 har Srl Bensider, som har hjemsted i Roveredo in Piano, Italien, og seks andre sagsøgere med hjemsted i Belgien, SA Siprotole, SA Viellevoye-Intertol, Sprl Haidon et Hubin, Jean Morsa, Société coopérative Dy Metal og SA Charlemetal, i medfør af EKSF-traktatens artikel 33, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning nr. 3717/83/

EKSF om for jern-og stålvirksomheder og stålhandlende at indføre en produktionsattest og et ledsagedokument for leverancer af visse produkter (EFT L 373, s. 9).

2 Kommissionen har påstået sagen afvist og anmodet Domstolen om at tage stilling til denne påstand, før den indleder behandlingen af sagens realitet. Domstolen har henvist sagen til femte afdeling med henblik på afgørelsen af formalitetsspørgsmålet.

3 For så vidt angår de seks sagsøgere, som har hjemsted i Belgien, har Kommissionen gjort gældende, at søgsmålsfristen i EKSF-traktatens artikel 33 udløb den 17. februar 1984, hvorfor sagen for disses vedkommende må afvises som værende for sent anlagt.

4 Den af Srl Bensider anlagte sag må ligeledes ifølge Kommissionen afvises, da stævningen ganske vist er indleveret den sidste dato før fristens udløb — iberegnet den forlængelse af procesfristen, som i medfør af procesreglementets bilag II tilkommer parter, som har hjemsted på Den italienske Republiks område — men selskabet var endnu ikke på dette tidspunkt indført i handelsregisteret og havde derfor efter italiensk ret endnu ikke status som juridisk person og dermed heller ingen partshabilitet.

5 Sagsøgerne benægter ikke rigtigheden af disse argumenter, men gør gældende, at SRL Bensider blev indført i handelsregisteret den 13. marts 1984. I overensstemmelse med gældende praksis i Italien blev de retshandler, der var indgået af selskabets eneadministrator forud for indførelsen i registeret, godkendt på en efterfølgende generalsforsamling den 4. april 1984. En sådan godkendelse har tilbagevirkende gyldighed. Desuden anfører sagsøgeren, at Kommissionen ikke gyldigt kan påberåbe sig en intern regel i italiensk ret til støtte for sagens afvisning ved Domstolen.

6 Endvidere anfører de, at når den af SRL Bensider anlagte sag må antages til realitetsbehandling, må det samme gælde for de øvrige, sagsøgeres vedkommende. Samtlige sagsøgere handler med jern- og stålprodukter af sekundakvalitet og er følgelig berettiget til at anlægge én og samme sag på grund af den konneksitet, ja uadskillelige forbindelse, der forener deres fælles søgsmål.

7 I henhold til EKSF-traktatens artikel 33, stk. 2, kan virksomheder indgive et annullationssøgsmål til Domstolen til prøvelse af de generelle beslutninger, som de finder behæftet med magtfordrejning i forhold til dem. En virksomhed, der er under stiftelse som selskab, skal imidlertid, for at kunne indgive et annulllationssøgsmål, have erhvervet status som juridisk person, hvilket i sagens natur må afgøres på grundlag af national ret.

8 Spørgsmålet om, hvorvidt en sag kan antages til realitetsbehandling, skal bedømmes på grundlag af den situation, der foreligger på tidspunktet for stævningens indlevering. Er betingelserne for at anlægge sag ikke opfyldt på dette tidspunkt, må sagen afvises, medmindre betingelserne opfyldes inden søgsmålsfristens udløb.

9 Det er ubestridt mellem parterne, at selskabet Bensider på tidspunktet for stævningens indlevering den sidste dag før fristens udløb endnu ikke havde erhvervet status som juridisk person i henhold til national ret. Følgelig må sagen afvises, for så vidt angår dette selskab.

10 For de seks belgiske sagsøgere, er det tilstrækkeligt at fastslå, at sagen blev anlagt efter udløbet af den procesfrist, der gælder for virksomheder, som har hjemsted på kongeriget Belgiens område.

11 Den foreliggende sag vil derfor som helhed være at afvise.

Sagens omkostninger

12 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, idømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger. Da sagsøgerne har tabt sagen, tilpligtes de at afholde sagens omkostninger in solidum.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (femte afdeling)

1. Sagen afvises.

2. Sagsøgerne betaler sagens omkostninger in solidum.

Due Kakouris

Everling Galmot Joliet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. november 1984.

Justitssekretæren
efter bemyndigelse

H. A. Rühl
Ekspeditionssekretær

O. Due
Formand for femte afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. F. MANCINI FREMSAT DEN 23. OKTOBER 1984 [1]

Høje Domstol.

1. Ved kendelse af 20. juni 1984 har Domstolen henvist sag 50/84, Bensider m.fl. mod Kommissionen, til nærværende afdeling med henblik på en forudgående behandling af formalitetsspørgsmålet.

Jeg skal først sige et par ord om sagens baggrund. Ved stævning, indleveret til

1 — Oversat fra italiensk.